

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુસ્તિરજાવની

વિષય ૮૪૪૨:૪

ॐ श्री
सद्गुरुभ्य नमः

All rights reserved.

By B. M. JHOT.

नृसिंह आवनी.

सन् १९०३.

श्रेय साधक अधिकारि वर्ग अने

मुमुक्षु जनाने अर्थेज.

To be had at the

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીયર્ન્ટ-સંગ્રહ
૮૮૫

આ જોપી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છે.
માટે કર્તાની રજા સિવાય કોઇએ છાપવી અગર છપાવવી નહી.

॥ ॐ श्री ॥

૧

હિમા કાન્ત શશિવદન, શિશ ધરી વદાં ચરનપર;
મદન દહન ગતિ ગદન, શરન રખીયે ગિરજવર.
કુમતિ હરન ભવ ભિરન બિદારન તું ધરનીધર;
દ્રદ ચિત કરન સુકરન શ્રવન કરીએ જન હિતકર
સતત મનન હુધમે કરે, ગુર નરહર તુહિ સુમર કર
જન્મ મરન દુખ હરન તુમ, મિમ તરન નિજ સરપ દર.

૨

પારહિ બ્રહ્મ પરાત્પર શ્રી ગુરુરાય નૃસિંહ નમુ કર જોરી;
પાદ સરોજ હિકી રજ પાછકે આંગત અંજન નૈનમે મોરી.
દાન દિયો જળ માન હુકો તપ દેખ્યો ચહુ ગુર વ્યાપ્ત સચેરી
ખરનો જુ કહા મહિમા અતિ ભીમપતિ કોહુકિન જહાં મનિ દોરો.

૩

છત્ર શિર ધારનકે છત્ર કહું ચલે ગયે.
રહે નહીં કોઈ બિના નામ હરિહરકો.
કર્મ જો કરાયો તા બિધ્ બાગ્ય મૈં લિખાયો
તૈયો જનમ ધરાયો શલ પાયો સરીરકો.
~~જો શ્રેય સાધક કે છયમે લગિહે ચટકિ~~
દુખ કર આ જગત જલ જલસે ઝટ સરકો.
સાત્વિક તલ શુદ્ધ સિમ બીમકો હકિમ,
વૈસો ગુર નૃસિંહ સદા ખોવે બવ પીરકો.

૪

ૐકાર અદૈત, રૂપ સદગુર સુખ કર્તા.
સાંકાર સળ નુર, જીવ જંતુ થટ સર્તા.

પ્રખત શક્તિ ભૂજદંડ ભસ્મ સમ લેપન કરિકે
 નિજ ઇચ્છા નિમીત્ત સંત ગૌ ત્રિય અવતરિકે
 તારમ તરન અતુલ બલિ, કલિમૈ ભિમ પતિ નૃહસ્યહ
 સ્વાર્થ ઔર પરમાર્થમે સમ દક્ષિ સંધાન સહ.

૫

યા ભવસાગરમે જ્યોત્સિ ગ્વાનિસો કુંજ કુલે જુમહા સુખદાધ.
 ચૈતન જ્યોત ઉદ્યોત હો જ્વલત રૂ પાહિર બિતરકી ગત પાધ.
 મોદ સુગંધ બિરાજત તામહુ, લેત અન્નિ, સુશ્રગ્યાસુ, જુવાધ.
 પતિ ભીમ નૃસિંહ કરે કરના તપ્પ યા જગમે કષ્ટુ હોત કમાધ

૬

જગરાધને જનાધ સોતો સભી હીક બાધ.
 નાહક કાહુ કો અદાધ જોજ સરપે મેરો માનકે.
 કયૈંકે જગ આધ કેતે ગયે માર ખાધ ઔર
 ફિરભી ખુરાધ પાધ પડે નર્ક ખાન મૈં
 જ્યૈસી કમાધ સો કમાધ કયૈં કલાધ જાધ
 ખ્યારે! યો કમાધ જોસો કરડી કયાન હૈં
 અખની કયા જનાધ જાધ તાતે જગમાંહી
 નૃસિંહ સાંધને જનાધ ભીમ સગડી પ્રમાનમે

૭

કારન કરે અપાર પાર નહીં પાયો મુનિવર;
 વિધન હરન સુખ કરન વિશ્નુ વા શેપ સાંખહર.
 અરુન વદન તન ગદન કનક ગય રાષ્ટ્ર સુધાકર
 આદ્ય પ્રહર ફરિ રહ્યા ચિવર બ્રહ્મરંધ્ર અગોચર.
 જહ જ્યનુ જય જ્યોતિષ કરના મય ભગવાન નુમ.
 હહ પ્રદાતા નરહરી સુખદાતા દ્રુમાન નુમ.

૮

શ્રી પુરુષોત્તમ પાદનકી રજ અંજનકે ગુન તુર્ત પ્રકાસે.
 ભુમિન તેજન વાયુન વ્યોમ ને પંચ સૌ ચૈતન ચૈતન ભાસે.
 ન્યૈઃહિ સુચંગક લોહ ચલાવત, પિંડ બ્રહ્માંડ સતંતર બાસે
 કેવળ શ્રી નરસિંહ વે બોમ કો આપહો આય ગિલાસિ ગિલાસે.

૯

રહ્યો ગુણતાન ઇસ આન અદ્ય જન્મ
 મિલ્યો સન્માન છક્યો મહાન પદ પાયકે
 કિયે પરિધાન શ્રેષ્ઠ બસ્ત્રી અંગ બાહ્ય
 સદાધ નૌંકલર શાનવાન ઝનકાય કે
 રખ્યો હંગ ઢાલ, તેં ચખ્યો રંગ છોલ
 બિમ્ ભૂક્યો પર કોલ ને દિનો ગુરાય કે
 ગિછે અંતકાલ મેં ન કરે રખવાલ કોઉ
 જાલ મેં ફરીકે ચૌહી મરે માર ખાય કે.

૧૦

પરમ દયામય ઇશ પુર્ન ચક્રદિશ બયો હે.
 અતલ વિતલ તલ સુતલ તજાતલ મધ્ય ઈષો હે.
 ઘટ ઘટ વ્યાપક શુષ્ક શિવ નરહર પ્રસયો હે.
 પુર્ન પ્રતાપ અમાપ શ્રેય સાધક ગિચરયો હે.
 ઐસો અકલિત ભીમ પતિ, ને ત્રિભુવનકો હે પતિ.
 ગિધ ગિધ રૂપ ઉપાસ્યકો-દેવ દિખાવત ગહન ગતિ.

૧૧

જન નરકો મન નિશ્રય હોત કિ, રાગર દ્વેષ વા શોકન કોઇ.
 અંતર ભીમ સતંતર ખેલ, નૃસિંહ કરેસો સમે કહુ હોઇ,

સુરત નુરત દોડે રખીસંગ, પિવહુ પ્યાલો વો પ્રિત કો પાપ.
તાનરકો મિલખોન કહીન દિદાર શ્રીપ્રાન આધારકો વોધ.

૧૨

જગમૈં વિશેક તૈને ઉકિત અનેક દાધ
મિથ્યા ટેક રખ્યો એક મેં મેરો અગ્નિ મૈં
કુદ્યો માયા તાન મૈં કુદ્યો ખાનપાન મૈં
ના સાનમૈં કહ્યુ સમન્યા ચિતનાંહી ભગવાનમૈં.
બૈઠવેમૈં ઉઠવેમૈં પઢનેમૈં લઢનેમૈં
શિખ્યો ખાત સબી બિના અગમ કે પ્રયાન મૈં
તહાંતક આયો વા ન આયો જગમાંહી
બીમ, નરહરી સિવા નહી તુહૈ કિસીકે કાયમૈં.

૧૩.

સારમૈં સાર બિચારત જો નિત હૈ સત આતમ ચૌરન કોધ
ત્યાગત દેહ બિકાર જ્યૌં ચૈતન, નિરહી ખિર રહે જ્યૌં દોધ.
સાંધ નૃસિંહ બિના જગ માંહી ન ભિમ મિલે ગુરૂકી ગમસોધ
અષ્ટહી જામ પુકારહી રામ તુ નરહર રટ જ્યૌં આતક રોધ.

૧૪.

અકલ જુવનમૈં નૃસિંહ કો પ્રકાશ બયો.
પુરન પ્રકાશ યુક્ત અંતર અનેકમૈં.
હાર હાર પાંત પાંત બેલિ અચ્છ
ગુચ્છનમૈં ગિરીમૈં ગુહામૈં સિંધ સાધક કે નેકમૈં
જડમૈં જડત્વમૈં સંકેતનેમૈં હેતનમૈં
દશોદિક બીસ અલ્પ ગોલમૈં બિશેકમૈં
જુમિ તેજ વાયુ તોય અબ્રમૈં અવાસ જાકો
બીમ મન મંદિરમૈં મકિલ રસ ટેકમૈં.

૧૫.

શ્રી પરમેશ મહેશ અર અનરામર અવિનાશ.
ગુર ત્રિસિંહ ચિતમૈં ધરં બની નિષ્કામ પ્રકાશ.

૧૬.

ગુરહો કૃપાલ ઇષ્ટ દીનકો દયાલ શ્રેષ્ઠ
ભક્તજ પ્રતિપાલ બાંહ ગહો મતિ મંદ કો.
મૈં તો હું અયાન નહીં ખાયો કધુ પુર્ણ જ્ઞાન
દ્રષ્ટિ કર દાસ પૈં કરી હો દુષ્ટ દંદ કો.
પાપ પરિત્યાગ દુર કરિ બેકો સઘ ગુર
પેખ્યો હે દિદાર દયાનિધી સુખ કંદકો.
કટો સમ દંદકો પિઝાની મતિ મંદકો
સુભીગકે કુછંદકો નિકારી ઘો અનંદકો.

૧૭.

ગુર જ્ઞાન મિલે જગહી જનકો ભવ સાગર પાશ બિટે પલમે.
પરિબ્રહ્મસો ચિત લગ્યો ન ચલે નિજ સ્થેજ સમાધી રહે દિવમે
કરહી નિત ખાનરપાન અધાપહો વેાધ રહે ધૂત જ્યૌં જલમે
બીમ શિરોમણી સંત ગુર નરસિંહ રહ્યો હે જલપલયે

૧૮.

સકલ તાપ ભવ ભય હરન શરણાગત પ્રતિપાલ.
નરહરિ એસો જાનીએ ભક્તપ્રધિન દયાલ.

૧૯.

આયો ગુર શર્ન તોરે મર્નકે તપારસેં
જલસે ગુર ધરો અમૃત દ્રષ્ટિ સિંચ જીવકો.
ભલે ચહાય મારો કે ઉગારો રખો પાસ મોકો
જીવ પદ ટરી કે કરી હો નાથ શીવકો

કાલકી ચપટી મેટી નિડરકો સ્થાન દેડો
 પેડો મુખ મોપે દાસ જનીકે સચીવકો
 અલક નિરંજન ગન રંજન બચ બંજન હો
 ભીમકો ભરોસો બડો અમૃત રસ પીવકો.

૨૦.

શ્રી ગુરુ સત પરમેશ્વર જનહી યા મહી બેદ લગાર જુનાંહી
 આદહી અંતહી મધ્યહી એક સરપ તરંગ જ્યૈં સાગરમાંહી
 વો ગુરુકો કરજેરી સુવંદન ભીમ કરે નરસિંહ સદઃ
 જાહી કો શર્ન ગ્રહે તે હોત, ઉદ્ધાર દિદાર શ્રી બ્રહ્મકો પાઠ

૨૧.

જ્ઞાનકી બાત કહે ગુરુ દેવ જ્યું ધ્યાન દિખાવહી આતમ કરો
 જો પદ પારહી બેદ લહે નિત સોધ સરપ મિલાવહી તેરો
 દંદ નિવારત, જંત ઉધારત પાર ઉતારત ચે બચ બેરો
 સાંધ નૃસિંહ ગુરુ પરમેસર ભીમકો બ્રહ્મ સોં દેત બસેરો.

૨૨.

નરહર સદ્ ગુરુ ઉર કે, કરે કલેશ સખ દુર
 અનેક દુષ્ટ ગિદારિકે, તમ જ્યૈં કાટત સુર.

૨૩.

કરનાકે સિંધુ દાતા ગાતા બ્રહ્મ-જ્ઞાન હુકો
 સુખકો આગાર મેરે ઉરમૈં કરી રહ્યો.
 જલ જીવ જત હુમૈં તંત્રમૈં ધહંત હુમૈં,
 ઘોડ પીંડ ખંડ ખંડ ભુમિમૈં ભરી રહ્યો
 રચી સસી મંડલમૈં મંડન પ્રકાશ હુકો.
 સોઈહે પ્રકાશ ગુરુ અમૃત ગુરી રહ્યો
 ભીમકો હકીમ ગુરુ શુદ્ધ સીમ જ્ઞાન હુકો
 કેવળ નૃસિંહ ગન મદિર કરી રહ્યો.

૨૪.

કંચનકે મધ્ય ધાટ અનેક વિચિત્ર યે ભુમિ વિશે જ્યો બચેહૈ.
ત્યાં ગુરુદેવકે સાધન માંહી અનેક પ્રકાર સો આપ રહેહૈ.
યોગ્યહી યગ્યહી તિર્થસ્થતહી સોધકો સોધક ગ્યાન લહેહૈ
શ્રી નરસિંહ ગુરુ સચરાચર અંતર ભીમ સદાધ બહેહૈ.

૨૫.

જો પરિપુરન કેવળ ચૈતન્ય નાંહી મિલ્યો તો સખે કહુ ખોધ.
કાયર હોધ રહ્યો રનમૈં તખહી જતુની નિજ કુખ ખિગોધ
ખોજ સરપ સદા ધટ ભીતર આદિ નિરંતર અંતર ધોધ
શ્રી ગુરુ ભીમ નસિંહ મહંત ત્રિતાપ કટે ભગવંતસો વોધ

૨૬.

સ્પૃહત સુખ સ્મૃતિસોં સુરદ, સુતધાર સુખભાજ
મહત મરત મન સંયમી મુક્ત મૌન ગુરુરાજ.

૨૭

વાયુ સટ સટા છટાલતા ધટા મેધનકી.
ઝરે ઝીઝરાવે ઝરેઝરે ઝહાં ન દ્રષ્ટિ મૈં
ચટપટી ચટપેં ચોટ ચર ચકોર ત્વિત.
કૃતિ કૃપાલુ જ્યો કૃતિ કારો કૃષ્ટિ મૈં
ખેચ ખલ ખનિત્ર ખટી ખટક ખનનદે
તરન તમસ તત્વ તત્ર તહાં તૃષ્ટિ મૈં.

ઉપરના કવિતની ટીકા કેટલાક સજ્જન વર્ગને નહીં સમજાય
એમ ધારી આપવાની ફરજ પડે છે:—

ટીકા—સટાસટા અર્થાત પ્રાણુવાયુ આસો આસ આવાગમન
કરી આસ ભરવાની રીત ૨૧૬૦૦ વખત ક્રિયા કરે છે. અને જ્યાં શાન

નૃસિંહ ગુરુ ગમ ગનિ ગજનો ગુનિગનો
કહત કરજેરી ભીગ ગુરુ તારો સૃષ્ટિમાં.

૨૮

દેવ અદેવ કહો નથી જાત એક તુંહો તુંહી તું સુખ રાશી.
કારજ કરન કૌન કહે તિન ત્વંપદ કે તત્ કે પરકાશી.

૩પી મેઘની ઘટા લટુંગ થઇ રહી છે. અને તેને વિશે સંસ્કાર ૩પ વાદળાં પરસ્પર અથડાય છે તેથી વિચાર ૩પ વિજળીનો ચમકારો થાય છે. વળી બ્રહ્માકાર વૃત્તિ ૩પ અવિચ્છિન્ન ધારાના જ્ઞાનમુદ જ્યાં ઝરમર ઝરમર વરસ્યા કરે છે. પણ તે ચર્મ ચક્ષુથી દૃષ્ટિ ગોચર થતું નથી, માત્ર જ્ઞાન ચક્ષુથી જ દેખાય છે. (શંકા. ચક્ષુથી ન દેખાય તેનું આપણે શું પ્રયોજન છે તો તે વાતનું સમાધાન નિચેનું પદ કરે છે) જેમ ચક્રાર એટલા આત્માથી માત્ર અગિતોજ ચારો ચરે છે. અને તેના ચિત્તમાં એવો તો ચટપટાટ થાય છે કે તે કષ્ટકારી કર્ત વ્યે કરીને પણ ચંદ્રને જોયા વિના શાંતીને પામતુંજ નથી તેમ આ મન ૩પી ચક્રારને અધ્યાત્માદિ તાપ ૩પ અગ્નિના ચારાથી ચટપટાટ ૩પ અપગતાની સ્વાત્મચંદ્રનો અનુભવ કર્યો સિવાયની અન્ય વૃત્તિ થતી નથી. એવા અને ખજ ૩પી વાદળાં અને અજ્ઞાન ૩પી વૃક્ષની પ્રાણાદિ પવન તથા તત્ત્વજ્ઞાન ૩પી કાહાડાથી નિવૃત્તિ કર્યો પછી વિવેકાદિ સદ્ગુણો ૩પી અમુલ્ય રત્નપ્રાણ જોદાય છે. અર્થાત પ્રાપ્ત થાય છે એવા, તથા જવાહીર સમાન ઉજ્જવળ કાન્તીવાળુ આત્મ ઈંદ્રનું દર્શન કરાવી અભય કરે છે એવા, ભવસાગરથી તારનાર અગમગતિવાળા ગુણી, ગુણને જાણનારા તેમ સાક્ષિ ૩પ અધિષ્ઠાન શેષ કારણથી પણ પર એવા નૃસિંહ સદ્ગુણને આ સૃષ્ટિમાં સર્વોત્કૃષ્ટ જાણી અધમ ક્ષિન ભીમ વંદન કરી કહે છે કે શ્રેય સાપક અધિકારી વર્જને જોશ દાન આપે:—

રંગન રેખન જાલન યૌવન જંગમ જોગી ન બેખ ઉદાશી.
દેલ બળમ મુનવત હે બીમ સાંધ નૃસિંહ હે પંથ નિરાસી.

૨૬

રાન હુકો રૂપ શુદ્ધ અલૌકિક સંત કૃપાસે રહે મહુ આવે.
બેદ અનેક અમ્યાનહુકે નમિટે ગુરુ સ્વયં બિના મુખ પાવે.
જ્યૌં સુર હોત પ્રકાશકિ તુર્તહી રાત્રિ હુકો તમ ભાગદી જાવે.
ઐસો નૃસિંહ ગુરુ પરિપુરન બીમકો દૈત અદૈત કહાવે.

૩૦

ગુરુ નરપિત રચના સકલ, અકલ ખેલ નિર્મિત
સુર મુનિ ધ્વનિ મહ નિસદીન, બિન ગુરુ જીવન દુષિત.

૩૧

તુમ્હરો પ્રતાપ હે અમાપ ત્રયતાપ હારી
પાપ હારી લોચન દુખ મોચન કહાયો હે.
હંદ હંદ હારક દિહાર દિલકો ઉદાર
પારા વાર ખાર યુક્ત સજ્જન મુહાયો હે.
મુખકો અમાર સાર સારકો નિસ્તાર કહુ
કહાંસો નિસ્તાર કહુ ખરકુ ન ખરો હે.
ગુનકો નિશાન મહોમન કો પ્રકાશ વારો
કેવળ મુકિંદ છટ ઓક બીમ ભામો હે.

૩૨

રાગી યૌગી સન્યાસી ઉદાસિ બધે પર કયા કો બલ પહેચાને
થેહી હય બેદ અગાધ અગમ સૌ યામનને બુધ ક્યૌં કરી જાને
સાંધ ગુરુ નરસિંહ સિવા નબકી ગતિ યૌંહી ન કો પરમાને
પિંડ બ્રહ્મંડ રહ્યો વેઃ પ્રકાશિ નિરાસિ જો આતમ સૌ બીમમાને

૩૩

પારહિ બ્રહ્મ અખંડ નિરંજન ચિન્હત તાકો ન દૈત હી ભાસે.
આતમ જ્ઞાન બયો જીનકે ઘટ તો તિનકે ખટ શત્રુહી નાસે.
જૈસેહિ કેશરિ સિંઘ યસે જીહિ ચાનક બહાન કો આવત પાસે
ભાગ્ય બુડો જમ હોય તમે નરસિંહ શ્રી ભીમકો બ્રહ્મ પ્રકારો.

૩૪

આતમ અમૃત પાન કર્યો જીન તાકી દશા કછુ હોવત ન્યારી.
નૈનમૈં જૈનમૈં પ્રેમ નિરંતર જ્યોતહી કિ લછ લાગત પ્યારી
કંઠ રટે દિન રાત શ્રી નરહર હોન સુખાની તમે રસવારી.
ભીમ કહે ધન્ય ધન્ય પ્રજાવર શુર સુપ્રદ સખ બ્રમ બય હારી

૩૫

અધમોદ્ધારણુ ભક્ત જન પાલક દિન દયાલ.
મન મોહન નરસિંહ વિદ્યુ નિરખત બયો નિહાલ.

૩૬

મૃદુતા સુહાતિ ખાસિ મુરત સુખાસિ જાકી
પ્યાસી ઉશ્હાસી જો પ્રકાસિ ઉપકારિ હૈ
જાન્યો અધિકારિ પ્રાન હોઇ પરેશાન કાનો
તારનકો દાન પાન દૈનમૈં ઉક્તરિહૈ
કામ ક્રોધ લોભ મોહ મત્સરર ક્ષોભનસે
વિરતો વિન્કત સુક્ત યુક્ત મ્હેર કારી હૈ
વોરે ! નૃસિંહ પ્રાનતું ભીમ બુલે નાંહી બાન
જસે નિજ દાસ વાકો પ્રભાકો ખુમારો હૈ.

૩૭

કરિયનકિ કરારિ ગાંધી ચિડિઆંકિ ચિરારી
જ્યૌં અવન પરેના તૈયો મેરો યતન કરનો

વૈસે મદ ભક્તનમેં દુર્બલ મેં કૌન જાત્રી
 સગલ સુખલ દ્વારા અહનિશ ઠરનો.
 સંતકી કચ્છરીમેં મુરારિકો સુમાન હોત
 ગિના ગુર હરિકો ધ્યાન કેસો કરનો.
 મામામેં છકકે મુરખ સુમાની જન બે
 વાકો, ભીમ બને કહાંસે મિલે નૃહરિકો શરનો.

૩૮.

માન અપમાન સમાનહી ભાસત દિનરૈન સમાનહી જાકો
 પંડિત કિટર કુંજર આનર ઉંચવા નિચ સમે તુલ તાકો
 ભેદ અભેદ કહુ નહીં જનત માનત જગતયે સિંધુ સુધાકો
 સોઇ શિરોમણી સંત લલો ભિમને નરસિંહ બસ્યો ઉર વાકો.

૩૯.

પ્રાન અપાનકી કાહુ જરર કરર કરાલ જો મન દગાઇ
 આસહી આસ મહીં મિલિજતહૈ શ્રી અવિનાસ જો દોર લગાઇ
 દેહકો ચ્હાય પડે સુખ દુખ ન જાય હટિકળહી ઉર માંહી.
 તાનરકો ગુર ભીમ નૃસિંહસો આપ દિદાર દિખાવત બાઇ.

૪૦.

આદિ અનાદિસે રૂપ સતંતર અંતર ખેડિત રેલા દુખ વામી
 જો નરખાજ કેરીનજકી તેતનકો મિલિજતહૈ અંતરયામી.
 ભેંટ દિયે જળશ્રી જહુરાયવો જીવકો રેત ન કિંચિત ખામી.
 ભીમપતિ નરસિંહ દયામય લેત ઉધારિ સદા નિજ સ્વામિ.

૪૧.

આતમરામ શ્રી નરસિંહ રામ સો રામહી રામહી રામહી રામા.
 જીહિ અવતાર ધરિ આદાર લિયે નિજ સેવક શ્રી ધનસ્થમા.
 જો કકુચો ગુરુ શ્રીકે પાસ વો દેઇ દિનો કરનાકે નિધના

सारमें सार भित्तिर अतावन कि गुडरायकि दूर कमाना.

४२.

सत्य अरु शिलता अहि यित्त रमो सत संग.
कठिन कार्य शग ह मनको, साधो ह्याय छगंग

४३.

पन्थो परपंथमै अरु मन्थो धन संध काज
सन्थो टेक छांडी अहो भित्ति गुमानको.
मुन्थो ओक स्वारथ परमारथको पुन्थो नांही
छगरसें न सेव्यो सांछ कइना निधानको.
क्यों न भित्तिर के ये ध्यों देह कोन काज
राज शास्त्र काज है या अगम के प्रथानको
वृथा बीम इरो तेरो लयो ना सवेरो नृसिंह
नाथछको येरो तोडी कुहरकी आनको.

४४.

सदा प्रेम भरत रहे सये आशक लावनके
दोरी छसकी लगिहै ओक परमानंदसों
भितर अतित रहत जादिर प्रतित छोट
कुशल जग कोय अरु जग जन वृंद सों
कोटिमै कोक ओक चिन्हत है बिम यार
पाकी सग प्यार योहि पडे है कठंगसों
हुनिया भित्तिर पडी यकरमै सगर छोके
भिरव शूर संत सहत नृसिंह योह पंत सों.

४५.

गुडदेव ह्या करही जगही तरही यद छन अरे छीनमांही
जादिर भीतर श्री सविदानंद ओक तुं ओक तुंही जगसाध.

ये भव अंधनको भय अंडन रिष्ट अनिष्ट सो मुक्त तांडी
 लागी रहे धटमै रट भीमके सांघ नृसिंहकी ओकसहाध.

४६

जलपखी दुःख सागरमें जन आश्रय नाव हुने नित तारे
 भक्तान के पक्ष हय भगवत त्यों कोहुन दसको दोष गिसारे
 भीम कहे गुर श्री नरसिंहये विश्वजनोके वो जन्म सुधारे
 ताते हमें निज श्रेयके साधक श्री गुरराय नृसिंह हमारे.

४७

करही गुरदेव कृपा तमही पक्षमै भव सेतुसें जंत तरिओ
 गर्व धटे अइ मोह भिटे उर अंतरसेहि अग्यान टरिओ.
 छनको परमात्म प्राप्त भये तिनको महाकाय नभंड करिओ.
 भीमके यारको पाछ दिहार सदा नरसिंह मुंसे उयरीओ.

४८

प्राण पति नरसिंह कृति नव कोउ करे छनकी गति न्यारी
 अल्पभक्ति करही रतुति क्या दिननाथ सदा तुम्हरी अशिखारी
 आहिर भीतर ओक समान रहे। पति भीम सदा सुपकारी
 तन अइ निज भवन सदा नरसिंहको अर्पन ले दुपकारी.

४९

ओक तु ओक तुही गुरराय भय रसनाय ते जन्म मिटाओ.
 ओक अभांडित आत्म श्री परमात्म के नशको छहिं गाओ.
 सांघ नृसिंह करी कइना तम भीमपतिको दिहार दिपाओ
 किरसे कुंजर तेही सगान प्रमान कियो पद निर्भय पाओ.

५०.

ओकसु ओकसु टेक लागी मन धारी गिओक सो दैत हगीहै.

તિનસો તિન હકાવ નિરંતર, અંતરમે દ્રઢ જ્યોત જગીદે.
ચંદ્ર સો ચાર બિચારત હે નિત, પંચ સો પંચ પ્રપંચ ઠગીદે
બીમહિ મે બડભાગી ભયો કયૌં શ્રી નરસિંહકી ચોટ લગીદે.

૫૧

સદ્ગુરો ! શ્રી સદ્ગુરુ રટન કર કે હમેશ.
નમીના નિમેશ રૈન દિન તિન રહવેગો.
ખલક દરિયાવમે એક ખલકકી ખબર નાંહી.
ભાઈ કમ આધ કાલ પ્રાન યહ ગ્રહેગો
હોધ અધિકારી સુ ગિચારી અરિ મારિ ખટ
બાજુકો સમારી વપુ સુખ દુખ સહેગો.
જંડર ચૈતન્ય ચિન્હ જગમે સમાન ભાધ
નૃસિંહ ગુરુ ચર્ન આધ તુર્ત તાકો લહેગો.

૫૨

બેખકી ટક ચે બાનેકી લાજયે ગરિબનિવાજ નિભાધએ મોરી
બીમકે તાજ મહારાજ નૃસિંહ ચે દાસકી કાહુનહે બરજોરી
એક પ્રસન્ન ન પોંગલ વા કણુ જાનત નાંહી મેરી મતિ થોરી
કેવળ પારહિ બ્રહ્મ કૃપાસુ, ચે બાંકુની બીજી કહી કર જોરી.

સમાપ્ત.

